

Poštarnica plaćena u gotovu.

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasni po naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 28

ŠIBENIK, 14 srpnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Novi orači

Obični ljudi čine obična djela. Malo se koji penje na visoka brda, i malo koji nosi na leđima teret od kvintala.

Obični, svakodnevni i poprečni ljudi su u premoći; junaci, požrtvovne duše i idealisti su u manjini. — Čini se kao da je to neki željezni, nepromjenljivi zakon. Jer dosad je uvijek tako bilo, a, budite uvjereni, biće i unaprijed.

Kad je to tako, je li onda čudno da se u svim katoličkim narodima osjeća nestošica svećenstva? — Uvijek se je od svećenika mnogo zahtjevalo. Mnogo žrtava, poniženja i junaštva. Uvijek, a naročito u naše doba. I zato, jer je malo duševnih junaka, malo onih koji se rado penju na visoka, strma brda, — malo je i svećenika.

Pomanjkanje svećenstva osjeća i šibenska biskupija i zadarska administracija. Već onda kad je, pred 13 godina, preuzv. dr. J. Mileta sjeo na stolicu šibenskih biskupa, mnoge su župe bile bez svog dušnog pastira. Zato je bila i prva biskupova briga: otvor sjeneništa.

Evo, dvanaest je već godina da je u Šibeniku, na Gorici, u jednom dijelu benediktinskog samostana, bilo otvoreno dačko sjenenište, zavod za odgoj budućih svećenika. I oni mališi koji su pred dvanaest godina ušli u taj zavod, sada su već mladići u naponu snage. Dovršiše svoj studij. Nakon osam godina gimnazijskih i nakon četiri godine bogoslovnih nauka stupaju pred Božji oltar.

U nedjelju, dne 14 srpnja, stijenje naše ponosne katedrale uzdrhtaće od radosti. Pred Marijinim oltarom ležeće, prostrata na zemlji, u dugim bijelim albama, četa idealnih mladića koji će, kad im biskup položi na glavu posvećenu desnicu, postati novozavjetni, Božji svećenici.

Ovogodišnji četrnaesti srpanj biće sigurno najznačajniji i najradostniji dan za naše dvije biskupije otkada s njima, po Božjoj volji, upravlja preuzv. dr. J. Mileta. Dvostruki je uzrok radosti: Prvenci šibenskog sjeneništa postaju svećenici, i to u tolikom

Muž ubija svoju ženu

Jakost u vjeri

Naši hrvatski i slovenski misionari odlučiše veliku poganskog Bengaliju privesti Kristu. Teško je to djelo; zato im polako ide. Ali nad valovima posvećene rijeke Gangesa već plove kršćanske molitve i njiju se zvuci Marijinih pjesama.

U Bengaliji rade misionari — susovci. Putuju, propovijedaju i uče. Na svojim misionarskim putovanjima mnogo toga čuju i dožive. I ovo što će vam ovdje ispri povjediti, doživio je jedan od njih i povjerio novinama.

Iz misijske postaje misionari putuju u selu koja su, više puta, dosta daleko. U jedno takvo udaljeno selo češće je dolazio misionar i poučavao poganskog djecu u katekizmu. Skupljao bi ih u nekoj praznoj, napuštenoj kući i jednostavno, priprosto im razlagao duboke istine naše vjere.

Djeca su napredovala u mudrosti i dobroti. Kad su već bila upućena u sva vjerska otajstva, dove misionar da ih krsti. Ali, eto, s njima dove i jedna žena. Misionar je dotada nije nikada video. Sto želi od njega?

„Oče, znam zašto si došao. Sad ćeš ovu djecu preporoditi krstom vode, i ona će postati kršćani. Daj, molim te, i mene krsti.“

„Kako će te krstiti, kad ne znaš katekizam. Nikad nisi dolazila k poući.“

„Oče, ja znam sve. Pitaj me, pa ćeš se uvjeriti da znam. Svaki put kad si dolazio u naše selo, ja sam si ušla u tvoju pouku. Dok si ti djecu poučavao u onoj praznoj kući, došla bih, potajno, s druge strane i slušala,

la. Sto ne bih razumjela, pitala bih poslije djecu. Sve znam, oče!“

Misionar je nije htio odmah krstiti. Nagovarao je da još počeka. Znao je, naime, da bi, kao kršćanka, morala mnogo trpjeti od svog muža, koji je bio poznat kao zagrižen pogani.

Medutim je žena neprestano molila za krštenje. Uvjerala ga je da je pripravna sve podnijeti za Krista. — I što je mogao učiniti misionar? Krstio ju je!

Ali, eto, muž je doznao za njezinu krštenje, i udri p očnjom kao po vreći slame. Od silnih udaraca više putata se i onesvijestila. — I žena je morala od njega bježati.

Misionar ju je primio i zaklonio u dječje sirotište.

Prošlo je nekoliko dana, kad eto joj muža. Dode ravno k misionaru i objasni mu zašto je došao.

„Neka mi se žena povrati kući. Oprashtam joj sve, jer znam da je učinila iz uvjerenja što je učinila. Budite sigurni da joj neću ništa učiniti.“

I žena se, na ta lijepa oběćanja, povrati svom mužu. Pomišljala je na zlo — ali se ipak povratila.

Sutradan po povratku sve je bilo već svršeno. Misionara su samo obavijestili da je nenadno umrla noću.

Sto je bilo na stvari? Tukao ju je, jer se nije htjela odreći Onoga koji je preporodi vodom i Duhom Svetim. Tukao ju je, dok joj nije ugušio zadnji uzdah...

Irilac

Katoličke pobjede

Stari mladomisnik

Ne znam koje je godine rođen. Zato ne mogu točno znati ni koliko

broju kao nikada poslije rata.

Ozbiljno je svećeničko zvanje. Teško kao malo koje. Svećenik mora biti Božji i narodni čovjek. Potpuno Božji i potpuno narodni! A to nije uvijek tako lako.

Biti potpuno Božji — znači odreći se sebe, svoje volje i usmjaj, na suncu i mrazu, vući Gospodnji jaram. Kopati i orati i onda kad znaš da od toga nećeš imati nikakve koristi. I onda, kad će tvoj rad biti krivo shvaćen i preziran!

Svećenik mora biti i narodni čovjek. On je za to u prvom redu pozvan, jer je izašao iz prostog puka, iz onog narodnog sloja, koji sačinjava bit i srz

ko je star. Ali sigurno je navršio 85. godinu. To se može izračunati po tome što je g. 1886 počeo učiti tehniku na sveučilištu Kolumbija u Newyorku.

svake države.

Narodne patnje su bile uvijek i svećenikove patnje, narodna rađost i svećenikova radost.

Ko će se boriti za narodna prava? Ko će krijebiti naš hrvatski katolički puk u njegovim iskušenjima, u njegovoј bijedi? Svećenstvo! Jer ono je od sve inteligencije najbliže narodu. Najtjesnije je s njim spojeno. Svećenik je s narodom jedno. Jedna misao. Jedno srce! U borbi i pobjedi. U iskušenju, kao i u triumfu!

Na nadgrobnom spomeniku nekog mladog svećenika stoji uklesano: „Bio je svećenik svoje žrtve i žrtva svog svećeništva.“

Da vam ga predstavim? To je g. profesor Stannton. Nekada je bio i školski nadzornik na Filipinima. Sada više ne vrši ni službu profesora, ni službu nadzornika. S vremenom se odrekao svega toga i posvetio se svećeničkoj službi u protestanskoj episkopalnoj crkvi.

Kao što ga nije zadovoljila profesorska služba, tako ga nije usrećilo ni zvanje protestantskog svećenika.

U potrazi za istinom obratio se na katoličku vjeru. Upisao se na katolički bogoslovni fakultet i ponovno potao dak.

Nekadašnji profesor i protestantski pastor ovih dana je, u dubokoj starosti, rekao prvu sv. Misu.

To je, valjda, najstariji mladomisnik koji je već nad grobom...

Rast goruščnog zrna

Pred sto godina na otocima Oceanije: Futun, Gambier i Wallis nije bilo ni traga kršćanstvu. Tamo su onda živjeli ljudžderi koji su nalazili najveću slast u lovu na svoje neprijatelje. Njihove bi lješine pekli i priredivali gozbe.

Medu te ljudžderi dodoše jednog dana dva katolička misionara: o. Carel i o. Laval. Nesnosno podneblje im je slabilo tijelo i narušavalo zdravlje. Ali oni su bili junaci koji ne puštaju ni onda kad im pred očima lebdi smrtna opasnost.

Pred sto godina su dva misionara počela propovijedati Evandje ljudžderima triju australskih otoka... A danas tamo živi 1,240.000 vjernika, među kojima djeluje 1800 svećenika i 9300 časnih sestara.

Zar ne, da Kristova priča o goruščnom zrnu nije samo priča!?

VELIKE SVEĆANOSTI U MARIJI BISTRICI. Prošle nedjelje je nadbiskup dr. Bauer okrunio zlatnom krunom sliku Majke Božje Bistrice i Božanskog Djetešca. Sa svih strana je dohrli mnoštvo naroda, oko 30.000. Svećanostima je prisustvovao i naš preuz. Biskup.

Dragi mladomisnici, kad stivate u arenu života, opasani zlatnim idealima i oboružani Božjom snagom, uklešite i vi u svoja srca taj nadgrobni natpis. **Jedino onda ako budete svećenici svoje žrtve i žrtve svog svećeništva, odgovoriće vam pozivu.**

Otisnite lađicu svog svećeničkog života, prihvate tvrdu hrastova vesla i odvažno zavesljajte prema pučini.

Ne bojte se! Šalje vas Bog, šalje vas vaš Biskup. Šalju vas u župe koje dosad nisu imale svećenika. Budite ponosni da ste baš vi prvi orači koji su poslani na te neizoranе seljačke njive.

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

V nedjelja po Duhovima

EVANDELJE SV. MATEJA (5, 20-24). U ono vrijeme reče Isus učeniciima svojim: Ako ne bude pravda vaša veća nego li književnička i farizeja, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Čuli ste, kako je rečeno starima: Ne ubij; a tko ubije, krivac će biti suds. A ja govorim vama: svaki, koji se sudi na brata svojega, krivac će biti suds. A koji reče bratu svojemu, ludačku: krivac će biti skupština. A koji reče, nitkove: krivac će biti ognju paklenom. Ako dake prinosiš dar svoj na oltar, i onđe se sjetiš, da brat tvoj ima nešto protiv tebe: ostavi onđe dar svoj pred oltarom, i podi prije, te se pomiri s bratom svojim, pa onda dođi, i prinesi dar svoj.

POUKA

„Ako ne bude veća pravda vaša nego književnika i farizeja, nećete ući u kraljevstvo nebesko.“

Naš Gospodin otklanja pravdu književnika i farizeja; kaže da su zatvorena nebeska vrata njima i njihovim sljedbenicima. — A književnici, ipak, nišu bili tako slabici, Ispunjali su sve što im je zakon nalagao; ispunjali su slovo zakona. Davali su milostinju, molili su po zbornicama i uglovima ulica, postili su i plačali porez. Sve po slovu zakona. A mi ni to ne činimo!

I uza sve to ih Krist otklanja. A što će tek s nama?

Bog je duh, i u duhu i istini hoće da mu služimo. Zákon treba vršiti, slova se treba držati — ali ne radi paragrafa, ne radi samoga slova. Slovo ubija, a duh oživljuje! Iz ljubavi prema Bogu treba ispunjati zapovijedi. Ljubav da provejava sve naše čine. Ljubav je dovela Sinu Božjeg na ovaj svijet, ljubav treba da i nas potiče u ispunjanju zapovijedi koje nam je dao Otac nebeski i njegov Sin, naš Spasitelj, a po Sinu i njegova zaručnica sveta Crkva.

Slovo je mrtvo. Pa ako ga i stope izvršiš, ono uvijek ostaje mrtvo. A Bog je Bog živih. Onih koji ljube. I što ne dolazi iz ljubavi, iz srca, ne otvara nebesa.

Pravda izvire iz srca, iz volje, iz ljubavi, iz pripravnosti učiniti dobro. Griješnik je i mržnja, a ne samo umorstvo. Ne samo preljub, nego i strastven pogled i nečista prostovoljna misao je griješnik. Nije samo griješnik zakletva, nego i svaka laž, svaka neistina kojom se drugoga hoće prevariti.

Podlistak

Propovijed na cesti

Bilo je lijepo i hladno zimsko jutro. Nebo je bilo vedro kao biser, a zrak čist i oštar.

Sretao sam gospode, koje su išle na trg, dame, koji su se žurili u školu; gospodu, koji su brzali u uređe i nježne našminkane gospodice, koje su, sa šeširicom nad lijevim uhom, išle k svojim pišačim strojevima.

Nenadano uskrsne preda mnom kup ilovače. Radnici raškopavaju cestu da tivedu telefon. Nekolicina između njih su zaista lijepi i krepki momci! Onaj veliki, vitki i zagasiti, koji mi je najbliži ima crne kose i, vidi se, da je prijazan dečko. Krepko vitla maškinom i stoji kao da si ga isklesao iz kamena. Do njega stoji jednaka korenika. I zatim cio niz: jedri i koštanjavici, debeli i suhi, stari i mlađi. Zadnji je nizak i ima glavu nalik krušci. Podupire se o lopatu i probade me oštrim pogledima. Obrati se drugi i s očvidnom namjerom, da ga ja čujem, reče: „To ti je najnepotrebničiji čovjek na svijetu!“ I da vidim, kako baš na mene cilja pokaže još prstom na mě.

Njegov je susjed prignuo glavu i nešto prapao lopatom.

Cekalo me je toliko neodloživa posla, da sam u prvi čas htio proći

U ljubavi je punina zakona. Ne krije li se možda u zakutku tvoga srca mržnja, zavist prema iskrnjenu? Srdiš li se za svaku malenkost na brata svojega?

Ili ne znaš da je Ezav u srditosti ubio brata Jakova? Saul nevinoga Davida i sina Jonatana?! Srditost je zaludila Absalomu, pa je ubio rođenoga brata Amnona. Nije baš ni potrebno navoditi dogadaje iz sv. Pisma. Dnevno čujemo i čitamo, kako ljudi u srditosti počinju najstrašnija nedjela. Svada, preprič, kletva, psovanje i vika — djeca su srditosti.

„Ko reče bratu svome: Raka! (Ludo!) biće krv paklu ognjenom!“ Uvredljive riječi izlaze iz grješna i srdita srca. Istina, da svakiput ni ne promislimo što ćemo reći, ali ćemo radi svoje slave navike Bogu odgovarati.

Mi smo braća u Kristu. Udovimo jednoga tijela kojem je Krist glava. Pa kako da se svadimo, kako da se mirzimo?

Svladajmo u našim srcima srditost, a na njezinu mjesto uvedimo lijepu kćerku neba: — Blagost.

Mladomisnička pjesma

Gučite, gučite, golubice bijele,
Cvrčite cvrčci, slavitelji dana.
Ponosna kupola naše katedrale zanjiši se danas,
kao na lahoru mlada, procvjeta grana.

Tihano . . . jače . . . Samo ne glušite pjesme
Što u galilejskoj jeknu negda gori:
O, dušo moja veličaj Gospoda!
Velike mi stvari Močni, Sveti stvari.

Melhisedeci novi, s kruhom i vinom,
Na goru čeznuća svojih su uzišli;
Jazove mnoge, šume zvijerka pune
S vjerom i nadom sretno su obišli.

Mladomisnici, hrabri Kristova četno,
Zar ne, širok je gled s te gore svete?
Širok . . . al maglen ko prostor i vrijeme
u kome se bore sile dobre - klete.

Ne strahuju! Nećete biti sami.
S onim što reče: „Svijetlo sam svijeta“.
Srce uz srce, žarki ko Ivan,
Sijte iskre, zrake! - To vam budi meta!

JOSIP MIJAT.

Na braniku

Četiri znaka

Zlato je dragocjeno. Međutim nije sve zlato što sjaje. Tako kažu, i ne lažu!

Dogodi se da u ruci držimo komad svjetle, sjajne kovine. Rekao bi u prvi mah: Cisto je zlato. Pa nije! Zlatar, koji se razumije u to, kaže: To nije pravo, nego patvorenno zlato.

Ali kako se raspoznae pravo zlato od patvorenog? Po nekim osobitim znakovima. Zlatar-vještak pozna teznakove, I njega u tome ne može nitko prevariti.

Dosta o zlatu. Sada o Crkvi.

mimo bez riječi. Međutim su svi radnici čuli, što je rekao onaj sa sivim očima i znatiželjno su gledali, da li će odgovoriti. Stoga sam odlučio da prigovorim nekoliko riječi.

— „Prijatelju“ — nagovorio sam ga — „Kaži mi odakle si? I otkud znaš da sam baš tako nepotreban stvor na svijetu?“

— „Ja uvijek radim!“ odgovori mi on sa slatkim obrazom.

— „I misliš, da ja ništa ne rádim, jer ne raskopavam ceste kao ti. No, pa gledaj, da li ja zbilja ništa ne rádim!“ i pokažem mu pune ruke pisama i knjižicu, u kojoj sam imao zapisane svoje govore i sastanke.

— „To... jest, ali Vi imate kao snijeg bijele ruke, a ja...“

— „Dobro, dobro! Ako meni ne vjeruješ, eto toga tu, gle!“ — i pokažem mu listonošu, koji je upravo prolazio mimo. „Eto, i taj ima bijele ruke, a da li si ti kada vidiš njegove noge?“

— „I kad bi ti vidiš mješure i žuljeve u mom mozgu!“

— „Ne kažem ja, ali konačno...“

— „Što konačno? Ako ja pođem sađa s tobom kopati, ti ćeš deset puta više učiniti. To je zbilja istina! Radi toga ipak nemoj zaboraviti: da bi isto tako meni kramp ili sjekira dobro pričastaj, kao tebi kad bih izučio taj za-

— „A kad bih se ja bio iškolao!“

— „Tako je prijatelju! Vidiš, samo bih ti to želio reći, da moramo

Krist je osnovao Crkvu. I Njegova Crkva može biti samo jedna. Samo jedna prava i istinita! Međutim na svijetu ima mnogo kršćanskih crkava. I svaka od njih za sebe tvrdi: Ja sam prava i istinita. Samo meni je Krist ostavio zlato svojih istina, bogatstvo svojih milosti. —

Tu, odmah se vidi, nije sve u redu. Pa kao što se patvorenno zlato raspozne po nekim osobitim znakovima i svojstvima, tako mora i prava Kristova Crkva posjedovati neke znakove koji pripadaju samo njoj, i nijed-

jedan drugomu poštovati i cijeniti rad, koliko je zaslужio! Tijelu su potrebne ruke i noge, a isto tako glava i možak. I sam ćeš priznati, da se za nevojito može živjeti s jednom rukom, pa i bez ruke; ali bez glave... Zato držim, da je duševni rad važniji od tjelesnoga, premda opet ne smijemo tu stavljati stroge granice, jer znamo, da se duševni i tjelesni rad isprepliće.“

Radnici su šutke slušali i svatko, tko je prošao mimo, zaustavio se. Sabrala se lijepa hrpa slušalaca.

— „Svećenik“ — nastavio sam „ne samo da nije na svijetu nepotreban stvor nego je potreban kao sunce zemlji!“

— „Ohahaha!“

— „O tom nema nikakve sumnje, jer će ti jedini svećenik pokazati, što je tvoja svrha i pravi smisao tvoga rada. Žemlja bez svećenika je u opasnosti, da pôstane žemlja divljaka!“

— „To je pak previše!“

— „Prijatelju, ako radiš samo zato da radiš, ti si onda najžalosnija stvar pod suncem. Zar ti se čini lijepim i zanimljivim raskopavanje ceste? I tako kroz cijeli život! Zar živiš zato da možeš jesti, pitи i spavati? To radi svako kljuse i posljednji vol, koji nema ni duše ni pameti. Sreća još da imamo svećenike te — kako ti kažeš — „nepotrebne“ i „nekorisne“ ljudi!“

— „Što zapravo hoće svećenik?“

— „Što hoće svećenik? Slušaj dobro. Svećenik kaže seljaku, tesaru i

noj drugoj. Po kojima se, između tolikih drugih, razlikuje i prepoznae.

I takovi znakovi postoje. Četiri su. Evo ih: vjerujem u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu.

Kristova Crkva mora biti jedna ili jedinstvena. Što to znači? Crkva mora u sebi imati jedinstvo vjere i čudoreda, jedinstvo bogostavlja i uprave. Ako se u istoj crkvi naučavaju različite vjerske tajne i čudoredni zakoni, ako se ovdje na jedan, a tamo na drugi način štuje Bog, ako Crkvom ne upravlja jedan vrhovni poglavarevi više njih, onda takva Crkva, stalno, nije Kristova!

I svetost je jedan od znakova prave Crkve. Crkva mora u svojim udovima, vjernicima biti sveta. Ta rečeno je: „Budite savršeni, kao što je savršen Otac vaš na nebesima“. Krist je ostavio svojoj Crkvi svete Sakramente, te čudesne izvore Milosti. Ponjima se ljudi preporučaju u Bogu i posvećuju. Zato Crkva mora odgojiti veliki broj požrtvovnih, svetačkih duša. Crkva koja u svojoj sredini nema četu istinskih svetaca, nije Kristova!

Treći znak Crkve je njezina općenitost. Krist je osnovao Crkvu za sve zemlje i za sve narode; za sve vjekove i sva pokolenja. Njegova Crkva je opća, svenarodna! — Zato ne može biti prava Kristova Crkva ona koja se ograničuje samo na pojedine narode ili na pojedine države.

Osnivač Crkve je rekao: „Idite i naučavajte sve narode...“ a njegov apostol: „... Nema tu ni Židova, ni Grka, nema ni roba, ni slobodnjaka, nema ni muško ni žensko, jer ste vi svi jedno u Kristu Isusu.“

Konačno: *Kristova Crkva je apostolska.* A to znači da prava Crkva mora propovijediti isti vjerski nauk koji su propovijedali apostoli, mora imati istu vlast koju su i oni imali i, napokon, ta apostolska vlast morala se u njoj, neprekidnim redom, prenati sve do danas.

Četiri znaka obilježuju pravu Kristovu Crkvu. Sva četiri moraju biti skupa; jasna i vidiljiva. Bez njih nijedna Crkva ne može biti Kristova. A Kristova je samo jedna!

Defensor

EUHARISTIJSKI KONGRES U SPLITU. Prigodom velikog i nadasve uspjeleg euharist. kongresa u Ljubljani sastao se stalni odbor za euharist. kongres u našoj državi i zaključio da se 3. svedržavni euharist. kongres održi u Dalmaciji, i to u Splitu. Taj kongres bi se imao prirediti 1940 godine.

zidaru, svima: Svoj ćeš rad oplemeniti i podignuti, ako ga radiš skupa s Kristom, koji je bio prvi radnik. Pred njim je radnik bio samo sužanj. Još i danas je sužanj svak, tko radi bez Njega! Razumiješ li — sužanj! Vidisi, rad je kao komad platna, koje lako možeš upotrijebiti za krpnu ili za zastavu! Ništa nije ljepše od radnika, koji se sred svoga rada osvrće na nebo. To je rad, koji će osloboditi čovječe društvo!“

— „Koješta! Samo mi pokažite jednoga, koji tako radi!“ — uskljikne kopač i udari lopatom o zemlju.

Slušalaca je što dalje bilo to više. Stražar je bio medu njima. Svi su napeli uši.

— „Držim, da je takvih, koji tako rade mnogo više nego što ti misliš! Samo je u dubokom i iskrenom življenu s Bogom srca i oslobođenje svijeta. Nekoč je radnik zidao crkve i crkvice, i to s uvjerenjem i odanošću. Klesao je kamen i bio je sabran, kao da moli. Tako su misili tvoji predasnici i tako će misliti; jednoga dana, i tvoji nasljednici!“

Ali vrijeme strahovito bježi. Trebat će ići! Zato se, podignutim glasom, obratim svima:

— „Nepotreban je, zar, svećenik koji krsti vaš dječju; nepotreban je, zar, svećenik koji vaš dječju pripravlja na prvu svetu Prcest, koji pred njihove strasti postavlja sigurnu ogradi Božje milosti i deset zapovijedi Božjih? Nepotreban je, zar, svećenik ko-

Po državi

POLITIČKO STANJE. Nakon pada Jevtićeve vlade osjeća se neko osvjeđenje u političkom životu. Novine već pišu mnogo slobodnije o raznim političkim pitanjima koja zanimaju našu državu. Dr. Korošec, ministar unutrašnjih djela, izdao je naredbu da se iz redarstvenih zatvora i iz zatvora sreskih načelnstava puste na slobodu svi koji su bili, prigodom izbora, kažnjeni radi političkih prestopaka. U isti mjesec je oprošteno i mnogo novčanih globi. Nova vlada je izdala svoju deklaraciju s kojom voda hrvatskog naroda nije zadovoljan. Po mnogim mjestima se održavaju skupštine udružene opozicije, na kojima razni govornici tvrde da je na zadnjim izborima opozicija pobijedila, a i da je g. Jevtić krovotvorivo izborne rezultate. Traže se novi izbori s tajnim glasovanjem.

PRENOS POSMRTHNIH OSTATAKA. Katoličko domagojsko daštvo je dne 7. o. m. u izveštaju počast i sudjelovanje velikog broja naroda, prenijelo se Rijeku na groblje u Trsat posmrthne ostatke dra Rudolfa Eckerta. — Pokojnik je bio veoma zaslužan za katoličke organizacije i za obnovu našeg naroda u katoličkom duhu. Umro je 1915 u riječkoj bolnici kao vojnik.

IZJALOVLJENE NAMJERE. Novine pišu da je pokojna vlada g. Jevtić spremlala jedan spisak političkih lica iz opozicije koja su morala biti internirana u nekom malom bosanskom mjestu. —

POFTISIVANJE KONKORDATA. Već se od 1918 godine ne prestano govorio i piše o sklapanju konkordata između svete Stolice i naše države. Sada, čini se, da je to pilanje napokon dozrelo. Oko 20. o. m. bi imao početku u Vatikanski Grad ministar pravde dr. Ljudevit Auer i potpisati konkordat.

NOVI DNEVNIK. U Splitu je počeo izlaziti dnevnik "Primorska Pošta", kojemu je urednik g. Marko Uvdović. Ovo je treći dnevnik koji izlazi u Splitu.

KRIŽ NA SVEUCILIŠTU. Za vrijeme Jubilanskog kongresa katolički akademici su veoma lijepo okitili zgradu sveučilišta, a na balkonu su postavili dva metra visoki križ. Isto je tako bio postavljen križ i u zbornoj dvorani sveučilišta, gdje su sveučilištarci imali svoje zborovanje. Na zborovanju je govorio sveučilišni profesor i poznati slovenski filozof dr. F. Veber o "Filozofiji i kritičanstvu".

NAJBOLJI UČENICI. Premda školskim statistikama se ustanovilo da su u Zagrebu prošle školske godine pokazali najbolji uspjeh u nauku daci nadbiskupske klasične gimnazije.

ZADUŠNICE U PARIZU. U Parizu su obavljene zadušnice za pojedinog Stjepana Radić i poginile druge. Zadušnicama su prisustvovali gđa udova Marija Radić, g. Vladimir Radić sa suprugom, tamošnji hrvatski studenti i mnogo naših radnika iz Pariza i okolice. —

ji posjećuje vaše bolesnike i stoji im uz krevet u smrtnoj borbi? I kada se ističe taj rad, zar je to pretjeravanje!"

Nepotreban je, zar, svećenik" — obratim se onome s rijetkim kosama — "svećenik, koji će jednoga dana moguće stajati uz tvoju bolesničku postelju? Zato sam uvjeren, da ćeš učiniti kao što su učinili toliko drugi, i to ne najslabiji, koji bi bili u životu sve crnomantijaše najrade utopili u žlici vode, a koji su bili vrlo veseli, ako su imali takvoga „nekorisnog" čovjeka na času smrti uz sebe, da im pomogne u zadnjem boju i da se u njegovim rukama lakše odijele od ovoga svijeta. I premda sam nepotreban na svijetu, moram sada ići, jer me već čeka Bog zna koliko ljudi. Do videnja, prijatelji!"

Tako sam dovršio svoju nepripravljenu propovijed i hitro otisao naprijed, gdje su me čekali. Na uglu sam se okrenuo: Radnici su živahno razgovarali.

Tko zna, da li će jednog dana iskljati sjeme, koje je palo na ilovac?

Pierre L' Ermite

Molitva za dobre svećenike

Vječna Milosti, Ti, koji svojom svemogućnošću caruje svemirskom pučinom zvijezda: iznad prašnjavih cesta i kaljavih stanova ljudi — a svom dobrotom kao da zakriljuješ samo nas, ubogu djecu malenog planeta

Redenje naših mladomisnika

Sveti Red je jedan između sedam svetih Sakramenata koji čovjeka posveti za svećeničku službu. Taj sakramenat mogu pod elijevati samo biskupi, pravi nasljednici prvih apostola.

Sveti Red se ne podjeljuje bilo kome. Biskup prije nego nekoga zapravo radi svećenika mora biti uvjeren o njegovom kreponom življenu i dovoljnom znanju u svjetovnim i bogoslovnim znanostima.

Prije svećeničkog redenja mladić mora biti primljen medju klerike, s tim da dobije tonzuru i svećeničko odjelo.

Crkva postepeno podjeljuje svećeničku vlast. U sedam navrata. Zato razlikujemo četiri niža i tri viša reda. Niži su redovi: Ostariat, lektorat, eksorcistat i akolitat, — a viši: subdakonat, dakonat i prezbititerat.

Kada klerik primi subdakonat obvezuje se da će uvijek ostati neoženjen u službi sv. Crkve i da će dnevno moliti časoslov (brevir). S dakonatom se dobije pravo svećanog krštanja u crkvi, propovijedanja i pričešćivanja, a tek s prezbititeratom se podjeljuje pravo i puno svećeničko redenje.

Kakvu vlast daje čovjeku prezbititer ili sveti Red? Ko ima na sebi sakramenat svetog Reda taj može govoriti sv. Misu i podjeljivati sve Sakramente osim sv. Krizme i sv. Reda.

Svećeničko posvećenje se daje mlađicima koji su navršili 24 godine i svršili bogoslovne nauke. Samo u iznimnim slučajevima, i to s posebnom dozvolom, može se dati prije.

U ovu nedjelju, dne 14 srpnja, preuz. biskup dr. Jerolim Miletic zapravo za svećenike u katedrali sv. Jakova, dvanaestoricu naših svršenih bogoslova.

Sam obred redenja je dosta dug, ali zato veoma lijep i misao.

Mladi klerici, koji su već prije bili posvećeni za dakone, dolaze pred oltar obućeni u dugu albu, s manjulom i štolom. U lijevoj ruci nose planetu, a u desnoj svjećetu.

Odmah u početku jedan od prisutnih svećenika obraća se dakonima i kaže im: „Neka pristupe koji će biti posvećeni za svećenike", i onda redom čita njihova imena.

Isti se svećenik zatim obraća biskupu i kaže mu: „Prepoštovali oče, Sveta majka katolička Crkva želi da ove prisutne dakone posvetite za svećeniku službu."

Biskup pita: „Znaš li, da su vredni?"

Isti svećenik odgovara: „Koliko čovječja slabost može spoznati, znam i svjedočim da su dostojni bremena te službe."

Zemlje, čuj vapaje naše...

Ozri se na pogruñe glave, Duše Jakošti, i procitaj u mrežnici naših očeva za ljetne suše, dok svi očekuju kišnu blagodat, tako i naše duše, klonuše pod bremenom zla, svijaju se i kidaju od čežnje za blagodati Tvoj božanskog vrela: dobrog svećeništva.

Gledao si kako, dušom punom čemera, Izrael stoji na obalama, Babilona i obješiši harfe o stabla, plaća za Tobom. A mi, plačuti za Tobom, plaćemo i za Tvojim svećenicima. Daj nam ih. Svetje i prozirne. Dobre i sveste!

Mi se, Vječna Ljubavi, veremo tamnim utrenikom života bez sigurne ruke vodiljice. Netra u nama skromnosti ni dobre kršćanskih duša. Udaljili smo se od Tebe. Raskidali smo nežne nitke koje su nas spajale s eternim visinama.

A sve to zato, jer nam je ponešalo, ko ribi mora, dobrih svećenika!

Malo ih je, Gospodine. Kao da ih mi, zločesti ljudi, svojim nedjeljima tjeramo od sebe. Cini se, da je to ponajmanje kazna za grijehje naše.

O Dobri, pragnuli smo koljena i prikloplili glave... Raskajana srca, priznavajući svoj grijeħ, molimo, kao oženjeli kap vode, da nad nas, po sestri iz Lisieuxa, prospeč pregršt ruža, od kojih će svaka procvat mirisnom dušom svećeničkom.

Zvonimir Malić

Taj odgovor biskup prihvata s riječima: „Bogu hvala!"

Bistveni obred svećeničkog redenja se sastoji u prvom polaganju biskupovih ruku na glavu pojedinog redenika i sazivanju sv. Duhu. Kad im po drugi put polaže na glavu ruke predaje im vlast opravati grijehu u sv. ispunjedi. Na koncu svaki redenik stavlja svoje ruke u biskupove i obećaje mu doživotnu poslušnost i poštovanje.

Sv. Misu novoredenici govore skupa s biskupom. Tako je to, zapravo, njihova prva sv. Misa.

Danas će biti zaređeni za svećenike ovi bogoslovi:

Ciklič Petar, šib. apostolske administracije; prvu će sv. Misu reći dne 21. o. m. u rodnom mjestu Dobropoljana na otoku Pašmanu.

Hailo Ante, šibenske biskupije; prvu Misu reći će 16. o. m. u frajnevačkoj crkvi u Hvaru.

Zorić Krešimir, šibenske biskupije; prvu Misu reći će u stolnoj crkvi sv. Jakova u Šibeniku dne 16. o. m. na blagdan Bl. Gospe od Karmela.

Lovretić Štefko, šib. apost. administracije; prvu će Misu reći 21. o. m. u rodnom mjestu Molat.

Mašina Zdravko, šib. apost. admin.; prvu će Misu reći u rodnom mjestu Preko u nedjelju 21. o. m.

Špika Ante, šibenske biskupije; prvu će Misu reći u rodnom mjestu Segetu kod Trogira, dne 21. o. m.

Paro Frano, šib. apost. admin.; prvu će sv. Misu reći u rodnom mjestu Pagu dne 21. o. m.

Konatić Eugen, šib. apost. admin.; prvu će sv. Misu reći u nedjelju 28. o. m. u rodnom mjestu Velom Izu.

Spanić Josip, šib. apost. admin.; prvu će Misu reći u rodnom mjestu Molatu, dne 28. o. m.

Luketa Mate, šibenske biskupije; prvu će sv. Misu reći u nedjelju 28. o. m. u rodnom mjestu Primošten.

Grgas Nikola, šib. apost. admin.; iz Rodaljica; prvu će Misu reći 21. o. m. u rodnom mjestu.

Marčelić Josip, šib. apost. admin.; reći će prvu sv. Misu u nedjelju 28. o. m. u rodnom mjestu Preku, dne 28. o. m.

Lajoš Mihovio, dubrovačke biskupije; reći će prvu sv. Misu u rodnom mjestu Široko Polje kod Dákova, dne 28. o. m.

Primili su, prigodom euharištičkoga Kongresa, u Ljubljani sv. red prezbititerata u nedjelju 23. lipnja:

Rodin Damjan, šibenske biskupije; rekao je svoju prvu Misu na blagdan sv. Petra u Ljubljani u zavodu Marijanšće.

Uglešić Lavoslav, šib. apost. admin.; rekao je prvu Misu dne 7. o. m. u rodnom mjestu Božavi.

Horvat Franjo, šibenske biskupije; rekao je prvu sv. Misu u Sv. Martini ob Pesnici u Sloveniji, dne 14. o. m.

Sv. red dakovata primije:

Maronić Sime, šibenske biskupije; fra Gabrijel Arko i fra Andrej Bonifačić franjevcii provincije sv. Jerohima.

Sv. red subdakonata primije:

Bujas Ivo, Halbeld Emeric, i Vuković Juraj, šibenske biskupije; Magjerić Božo Viktor, šib. apost. adm.; Gojnik Emeric, dubrovačke biskupije.

POSMRTHNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPITI. (Zagrebačka 7. I.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesечnu članarinu posmrtnu priporuču prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8/3 do 10. pr. pod. i od 4/2 do 6 p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništa: Put Uboskog doma (kuća Olivari).

Po svijetu

ZNAK POPUŠTANJA. Javlja u da je savezna meksička država dozvolila povratak svećenicima koji su bili istjerani prošloga mjeseca travnja. Prema tome izgleda da je novi režim u Meksiku blaži i miroviju prema katolicima. — Samo da jednom prestane proglašavanje revire krv!

DAR PAPI. Na svršetku jubilejske godine primio je sv. Otac veliku grupu njemačke mladeži koja mu je tom prigodom, darovala lijepe automobile za misijske svrhe.

POVRATIO SE U OVCINJAK... Pribina učenjak Ivan Tidestron, bošnjar, prešao je iz anglikanske vjere u katoličku. On je već 30 godina član ministarskog savjeta u Sjedinjenim Državama, a sada je profesor na katoličkom sveučilištu u Washingtonu. — Sve više se ispunjava Kristova želja, da bude jedno stado i jedan pastir.

FILM O SVETOJ GODINI. Snimljen je film o svetoj godini. Ima tri dijela. Prvi dio prikazuje Vatikanski grad, drugi dio prikazuje iz svakidašnjeg života u Vatikanu za vrijeme sive godine Otkupljenja; u trećem dijelu se vide vjerski obredi slike godine i proglašenje svetim don Bosco.

HABSBURGOVI DOBIVAJU IMAJNA. Austrijski ministrski svjet doskora bi imao podnijeti prijedlog da se članovima kraljevskog habsburškog doma povrate oduzeta imanja i da im se dozvoli povratak u domovinu.

KOLERA. Ko'eg i kuga su najpočasniji bolesti. Sada javljaju da su i talijanski vojnici u afričkoj Somaliji oboljeli od kolere.

PRIBLIŽAVA SE KONAC I POČETAK. Odnosnici između Italije i Abesinije se sve više zaoštavaju. Mussolini je već izdao naředbu da svi talijanski državljanj koji žive u Abesiniji moraju napustiti tenužilju u roku od deset dana. — Čini se da je to konac nesigurnog čekanja i početka.

PROZDRLJIVO MORE. More svake godine proguta na stotine ljudskih žrtava. Tako je i ove godine, već dosad, u Švedskoj utonulo 60 osoba na kupanju.

POMOC SELJACIMA. Seljaku je danas posvuda slabo. Pa i u Americi. Zato će ove godine američka državna uprava pozajmiti seljacima svotu od milijarde dolara.

RUSKA VOJSKA. Sovjetska vojska broji u miru 940 tisuća vojnika. U slučaju rata može ih dignuti

Naši dopisi

Božava

SLAVLJE MLADE MIŠE. Prošlo je pol vijeka da u našem selu nije bilo mlađomisnika. Razumljivo će za to biti ogromno zanimanje i veselje s kojim je naša župa proslavila mlađu Misu vlč. Lea Uglešić. Davno se je počelo spremati cijeо selo, a navlastito rodbina i prijačelji. U tu svrhu došao je u Božavu i mlađomisnikov dobrovitor vlč. Didović da organizira ovo vjersko slavlje.

Pred kućom mlađomisnikovom bio je podignut vrlo veiki i ukusno uređen oltar. Ujutro 7. srpnja bilo je neobično vidjeti kako mnoštvo svijeta iz blize i daljne okolice dolazi da užveliča proslavu. Vidjeli smo Križare i Križarice Lukorara s njihovom glazbom; veliku grupu iz Ugljana, Molata, Velog Rata, Brbinja; Križare iz Solina s fanfarom te Križare i Križarice iz Dragova.

Na pragu kuće oprostila se od mlađomisnika njegova sestra. Mali Križar iz Lukorara pozdravio ga je i predao mu kitu cvijeća u ime Križara.

Mlađomisnik se na to, u svećeničkom ornatu, podigao na podium i ganutljivim riječima zahvaljuje svima, izrazuje svoje veselje i veliku sreću što je doživio ovaj čas.

Procesija se uputila oko crkve. Tu smo ispjevali „Dodi Duše“, a onda se vratili oko selu na oltar koji je bio podignut na otvorenom. Uz pratinju dviju glazbica, harmonijama i hiljadu očiju popeo se na oltar velč. Uglešić. Preko sv. Mise ispjevalo je zbor prisutnih svećenika poznati: Ti si svećenik! Propovijedao je vlč. Don Mirko Didović. Iza Mise bilo je ljubljenje ruku i djeleženje spomen sličica.

U crkvenoj kući bio je pripremljen ručak za stotinu uzvanika. Bilo je lijepo slušati narodne zdravice i skladno pjevanje grupe sjemeništaraca i bogoslova. Poslije podne je bio blagoslov i pohod mrtvima na groblje. Tu je mlađomisnik dao odrešenje i položio vjenac na grob svojeg pokojnog oca.

Mlađomisnik je primio mnogo brzava i neobično mnogo darova.

Dragove

PROSLAVA BLAGDANA PRES. SRĆA ISUSOVA. Ove smo godine neobično veselo i svečano proslavili ovaj naš mili blagdan. Križarska mladost uzela je pobožnost prema Pres. Srca za svoju društvenu dužnost. Svaki prvi petak u mjesecu imadeemo u jutro rano sv. Misu za sve Križare i Križarice, a preko misi sv. Prječest te zlatnu Krunicu. Poslije podne je društveni crkveni sastanak, propovijed i mjeseca duhovna obnova.

Na sam ovogodišnji blagdan bili smo osobito radosni, jer smo na večernoj društvenoj akademiji u čast Pres. Srđa i proslave Majčinog Dana vidjeli naše Križare i Križarice po prvi put na pozornici. Izveli su za svoje cijelokupno članstvo ozbiljni i za naše prilike dosta teški komad „Rasipni Sin“. Osim toga izveli su još dva igrokaza u počast majkama i održali dvije deklamacije i dva govor. S obzirom da je naše članstvo bez škole idaleko od kulturnog života, ova križarska priredba je vrlo dobro uspjela i dala im ponos. Vratili su se svojim kućama zahvalni i oduševljeni za križarsku organizaciju sa životom željom, da Bog poživi ovakovu mladost i dade joj svoj blagoslov.

KRIŽARICE. Imale su svoje glavno godišnje vijeće i prvi sastanak za osnutak društva „Katoličkih Matera“.

PRIPRAVE ZA RAT. Francuska vlast je zatražila od parlamenta 200 milijuna franaka za gradnju novih bojnih lada.

Kalendar

Srpanj

N.	14	5 Ned. po Duh.	② uštap
P.	15	Sv. Henrik, car	
U.	16	Gospa od Karmela	
S.	17	Sv. Aleksije	
Č.	18	Sv. Kamil	
P.	19	Sv. Vinko Paulski	
S.	20	Sv. Ilijia, prorok	

Sv. Vinko Paulski

Ko nije čuo za ime ovoga sveca? Poznaju ga učeni i neuki, bogati i siromasi, a na osobiti način ovi posljednji. To je svetac ljubavi do bližnjega, ljubavi do bijednih i zapuštenih, ljubavi do neukih i preziranih, ljubavi do siromaha u svakom pogledu. Povijest ljudska ne poznae većeg dobročinitelja čovječanstva od sv. Vinka Paulskoga. Plodove njegova rada osjeća i danas čovječanstvo.

Sv. Vinko rodio se 24. travnja 1576. u katoličkoj Francuskoj, od siromašnih seljačkih roditelja. Već u ranoj mladosti bio je sićno pobožan i milostiv prema siromasima. Dobri su roditelji odlučili dati sina na nauke, pa da jednom postane svećenik. Boreći se sa siromaštvom, teškom mukom završi nauke, i god. 1600 bi zareden za svećenika. Želje roditelja su bile ispunjene, ali baš tada nastupiše druge nevolje.

God. 1605. vraćao se Vinko iz Marseille, morem, kući. Na putu ga zarobe gusari i prodaju u ropstvo. Dugo je godina morao robovati raznim gospodarima i podnašati svaku nevoju. Napokon dospije, kao rob, u

ruke nekom poturčenom Francuzu Ljudevitu. Pobožni i uzorni život, kao i molitve Vinkove, učiniše da se je Ljudevit opet vratio u krilo katoličke Crkve. Sada je i Vinku sinula zlatna sloboda. Odmah ode u Rim, pa iza kako je tamo pohodio sva sveta mjesta i poklonio se na grobu prvaka apostola, vrati se opet u svoju dragu domovinu, i to u Pariz.

U Parizu je Vinko razvio silan rad. Trpljenjem i molitvom dugo se je za nj pripravljao. Njegovi miljenici su bili siromasi i zapušteni. Za njih je živio i radio, pa napokon i umro kao žrtva ljubljenja do bližnjega.

Sve je svoje sile posvetio bližnjemu. Računa se, da se je više od dvanaest milijuna franaka preko Vinkovih ruku razdijelilo siromasima. Osnovao je mnoštvo ustanova za pomoć bližnjemu. Dosta je spomenuti razne brotovštine za prosjake, zavode za propale ženske, red sestara milosrdnica, veliku bolničku kuću u Parizu, zadrugu za poučavanje i spasavanje ženske djece, zadrugu za djevojke, koje su bez pomoći i u opasnosti, zadrugu za njegovanje bolesnih, zavod za zapuštenu djecu, za umobolne... — To je rad koji zadržava i svakoga, a protivnici Crkve zatvara usta, kad govore da Crkva nije ništa učinila za olakšanje bijede čovječanstva.

Sv. Vinko je umro 26 rujna 1660.

Vinkovo djelo nastaviše njegovi učenici. Dosta je spomenuti samo časne sestre milosrdnice, koje, dan i noć, bdiju uz krevete bolesnika i tuzižgaraju kao žrtve ljubavi do bližnjega. A koliko bi nam tek siromasi znali pričati o dobrotama koje im učiniše konferencije sv. Vinka?

Ljubav je jaka i velika moć. Ali malo je kod koga bila tako jaka i tako velika kao u srcu poniznog Vinka. Zato ga danas čitav katolički svijet ljubi i časti.

Život Šibenika

IMENOVANJA. Preuzeo biskup imenovan je dne 28 lipnja t. g. prigodom euharistijskog kongresa u Ljubljani, preč. Dra Antuna Krešimira Zorića začasnim prisjednikom duhovnog stola, s pravom da nosi crveni pojasa. Isto tako je imenovan začasnim prisjednikom duhovnog stola s pravom nošenja crvenog pojasa preč. don Antuna Radića. Imenovanje je uslijedilo dne 8 srpnja, prigodom križaričkog tečaja u Sarboru. — Čestitamo!

REDENJE NOVIH SVEĆENIKA. U nedjelju, dne 14. o. m., preuzeo biskup će zarediti za svećenike 13 svršenih bogoslova. Uz to će jednom bogoslovu podijeliti sveti red dakanata, a petorici sv. red subdakonata. Redenje će biti u katedrali. Počinje u 7 sati ujutro.

NESRETNI SLUČAJ. U subotici je nesretnim slučajem poginuo Josip Grubišić, student prava, sin g. Petra Grubišića. — Obitelji naše saučešće.

MLADA MISA. Na dan Bl. Gospe od Karmela, dne 16. o. m., mlađomisnik vlč. don Krešimir Zorić rečiće svoju prvu sv. Misu u crkvi sv. Jakova u 10^{1/2} sati.

U FOND NASEG LISTA darovan je vlč. don Krsto Stošić 20 dinara; don P. Vlasanović, mjesto čestitke presv. don R. Pianu, 50; vlč. Rudelić, mjesto čestitke dru I. Eškinji, 30; preč. don I. Bjažić, mjesto čestitke don Matu Hailo prigodom 25 godišnjice misništva, 10; preč. Bjažić, mjesto

čestitke mlađomisnicima: Antu Hailo, Leopoldu Uglešiću, Zdravku Mašinu i Petru Cikliću, 40; preč. don N. Markov, mjesto čestitke mlađomisnicima: Damjanu Rodinu, P. Cikliću, Matu Luketu i Z. Mašinu, 40 dinara.

MILODARI UBOSKOM DOMU U TRAVNJU 1935. Da počasti uspomenu pk. Vice Županović: Ante Šare Stipin 50 dinara. Da počaste uspomenu pk. Paške Čurko: Stipe Šare 50; Brača Skarica pk. Dume 20. Da počasti uspomenu pk. Dr Nikice Bujas: Dr Kažimir Pasini 20. Da počaste uspomenu pk. Antoniette de Dijncio: Don Jerko Jurin 20; Dr Giovanni de Dijncio i obitelj 500. Da počasti uspomenu pk. Petra Stalio: Burica Aurelija 10. Da počaste uspomenu pk. Filipa Puharica: Ivan Šupuk 10; Rugier Inchiostri 50; Augustin Trojan 20; Obitelj Smidaj Kvirin 20; Petranović ud. Petrosava 50. Da počaste uspomenu pk. Filipa Puharica: Dr Kažimir Pasini 20; Slavice Ante, starešina suda 20. Kužina Joso prigodom uskršnjih blagdana 100.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE TE DOBRE KOSULJE kupiće najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajšek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zagameno dobra roba.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA. Nedjelja: U 5^{1/2} s. župska sv. Miša, u 9 s. tiha sv. Misa, u 11 s. svečana sv. Misa. — Utorka, na Gospu od Karmela: U 5 s. lekcije, u 6 s. pjevana sv. Misa, od 7 do 9 tih sv. Mise. — U 10^{1/2} s. „Mlada Misa“ vlč. Don Krešimira Zorića. — U 6 s. poslije podne blagoslov s Presvetim.

VAROSKA ZUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s.

NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s. pjevana.

DOLACKA ZUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Sv. Misa u 6^{1/2} s.

SJEMENISNA CRKVA SV. MARTINA: Nedjelja: Sv. Misa za vanjske u 8 s.

CRKVA SV. FRANE: Nedjelja:

Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10^{1/2} s., pjevana u 8 s.; blagoslov u 6 s. pp.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja:

Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, i 10^{1/2} s., u 9 s. pjevana sv. Misa, u 7^{1/2} s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. DOMINIKA: Nedjelja: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. Rozarij, propovijed (XV Subota Nedjelja), blagoslov i ljubljenje sv. Moči.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s., blagoslov u 4^{1/2} s. pp.

Što drugi pišu

Vjera velikog državnika

Roosevelt je pretsjednik Sjedinjenih Američkih Država. Po vjeri je protestant. Nedavno je novinarima dao izjavu o uvođenju kršćanskih socijalnih reformi u zemlji. Tada je rekao i ovo:

„Mnogo loga imam mi Svetogućem Bogu da zahvalim. Pomislio sam na one strahote, koje su drugi narodi prošli, a od kojih nas je Svetoguć Bog sačuvao! Jesmo li se zato Bogu zahvalili? Pomislimo i na sve ono zlo, što se kod nas širi! Brak gubi sve više na svojoj svetosti. U učiteljskim školama sve manje se spominje Bog i njegova nauka. Ako ćemo na svu ta zla, što se kod nas šire, šutjeli i ništa ne poduzimati, da se ta zla iz našega naroda iskorijene, zapast ćemo u najveću nesreću, izgubiti ćemo svoju narodnu dušu i postat ćemo izgubljenim narodom.“

Papina veličina

U indijskom dnevniku „Ceylon Daily News“ napisao je jedan Indijac nekatalik članak, u kojem o sadašnjem Sv. Ocu, među ostalim, veli i ovo: „Slava Pija XI dobro daleko izvan kruga katoličkog svijeta i svadje je puna privlačivosti. U 13 godina svoga pontifikata sadašnji je Papa postao jedan od ljudi kojima naša doba duguje najveće poštovanje... On je čovjek bajeslovnih aktivnosti i neobične radne snage, a uživa toliki ugled da čitav svijet prisluškuje njegov glas. Misli uvijek samo na dobro, koje slavi i na koje bez prekida potiče, pa je tako postao duhovni voda one Evrope kojoj danas prijeti pogibao da se izgubi u kaosu. O Njegovu apsolutnoj iskrenosti i poštenu ne može niko posumnjati. Ime Pio što ga uze prigodom izbora za papu, simbol je pobožnosti kojom se poštjuje i poradi koje uživa svadje čast.“

Socijalista o redovnicima

Francuski socijalistički poslanik Chastanet bio je pozvan od svojih bivših država vojnika-redovnika na sastanak. Tu je i on uzeo riječ i između ostaloga izrekao i ove riječi: „Naša demokracija obećašće samu sebe, kada stavlja redovnike izvan zakona. Ja sam socijalista i to u tom značaju, da za mene socijalizam znači čovječje bratstvo. Od sreća želim, da me kršćanska nauka potpuno za sobom povuče. Naše stranke i programi krše se poput kričkog stakla — dok je nauka Kristova uvijek odoljevala svim olujama kroz 1900 godinu, i ona je i danas ista i nepromjenljiva. Ne zasljužuje li to našu posebnu pozornost? A što je svjetu pomoglo, kad